

Shooting Jane Austen: Romantic and realistic imagery in two recent film adaptations of Austen's *Pride and Prejudice*

Diplomantka si za téma své práce zvolila velmi zajímavý kulturní fenomén posledních desetiletí – televizní (seriálové) a filmové zpracování významných literárních děl především z 18., 19. a první poloviny 20. století. Diplomantka vychází z teze, že každé takovéto zpracování je nesporně určitou myšlenkovou, charakterovou i formální redukcí originálu a snaží se ukázat, jakými konkrétními způsoby je tato redukce prováděna a s jakým možným záměrem autorů a účinkem na diváka. Jako konkrétní materiál své analýzy si diplomantka vybrala dvě zpracování nejslavnějšího románu Jane Austenové *Pýcha a předsudek*, seriál televize BBC z roku 1995 a zatím poslední filmové zpracování tohoto románu z roku 2005.

Hned na úvod bych rád poznamenal, že diplomovou práci Šárky Švábové považuji za velmi zajímavé, čtivé a svěží dílko, a proto bych nejprve zmínil důvody, které mne vedly k tomuto názoru. Za šťastnou považuji již samotnou volbu obou kinematografických adaptací včetně faktu, že jejich zpracování dělí deset let a lze tudíž, což diplomantka několikrát činí, sledovat vývojové tendence v tomto druhu umění. Nespornou silnou stránkou práce je to, jak diplomantka zachází s originálním textem, který považuje za jakýsi původní scénář a sleduje, do jaké míry a jakým způsobem se jednotlivá zpracování od něho odchyľují. V průběhu práce tak autorka opakovaně prokazuje nejen velmi detailní znalost originálního textu, ale i obou kinematografických verzí. Třetím důležitým rysem práce je její formální struktura a provedení. V práci je jen zanedbatelné množství gramatických či syntaktických nepřesností, což ještě zvyšuje čtivost práce, neboť je možné se soustředit pouze na její obsah. Organizační struktura práce je dobře promyšlená, veškeré kapitoly jsou relevantní k danému tématu a čtenáři je nabídnuta nejen detailní analýza jednotlivých postav, ale i zajímavý rozbor vynechaných scén či scén použitých v obou adaptacích. V samém závěru diplomantka ještě přidala kapitolu alternativního konce filmové verze pro americkou distribuci, což považuji za nesmírně zajímavou myšlenku, a proto je mi trochu líto, že si s touto kapitolkou diplomantka nedala přeci jenom více práce. Naopak závěrečné shrnutí je důstojným završením celé práce.

Je zřejmé, že najít dostatečné množství sekundárních zdrojů pro teoretický úvod tohoto typu diplomové práce je poměrně obtížné, přesto musím konstatovat, že i s tímto si diplomantka poradila velmi dobře a množství zdrojů i citace z nich považuji za dostatečné a adekvátní. Za jediný nedostatek úvodní kapitoly považuji místy až příliš malé zastoupení autorčin vlastních slov v poměru k citovanému textu (např. na s.3 a 5). V dalším textu je pak těžké něco vytknout, snad jen s výjimkou někdy poněkud silných výrazů – „philosophical“ v kapitole o pani Bennetové (s.20), „idiotic“ v kapitole o panu Bingleym (s.31) či „shiver with disgust“ v kapitole o alternativním americkém konci (s.60). Moje hlavní otázka na diplomantku je, proč ve svém textu takřka nepracuje podle mne se zásadním sekundárním žánrem týkajícím se filmové produkce – filmovou recenzí. Domnívám se, že dobře zvolené ukázky ze soudobých recenzí na obě zpracovávané adaptace by mohli dodat práci další dimenzi, a tak ji vhodně doplnit a učinit ještě zajímavější.

Přesto se domnívám, že práce Šárky Švábové je velmi zajímavá, dobře strukturovaná, a podepřená důkladnou znalostí a využitím primárních i relevantních sekundárních zdrojů. Proto práci doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení **výborně až velmi dobře**.